

ΚΕΛΛΥ ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

Η τελευταία pole position

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

Η τελευταία pole position

Κέλλυ Λαμπρίδου

1η έκδοση: Θεσσαλονίκη, Νοέμβριος 2021

ISBN: 978-618-5494-75-9

Copyright © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

Επιμέλεια Έκδοσης: Ιωάννης Τσαχουρίδης

Σχεδιασμός Εξωφύλλου: Νάγια Γούγου-Μητροπούλου

Επιμέλεια: Κατερίνα Τσαμπά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΤΡ. ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥ 5, 546 35 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλ./Fax: 2310.248272, e-mail: grafima@grafima.com.gr

www.grafima.com.gr ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική ή μερική αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό και ηχογράφησης, ή όπως αλλιώς, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρόλογος

Η Formula 1, ανήκει στην οικογένεια των μηχανοκίνητων σπορ. Συγκεκριμένα, δέκα ομάδες και είκοσι οδηγοί, παλεύουν κάθε τριήμερο –Παρασκευή έως Κυριακή– προκειμένου να σπάσουν ρεκόρ, να καταρρίψουν χρόνους, να πάρουν την καλύτερη δυνατή θέση και κυρίως, να φέρουν βαθμούς τόσο για την ομάδα τους όσο και για τους ίδιους.

Στο τέλος της χρονιάς, νικητής και νικητήρια ομάδα, είναι αυτοί που θα καταφέρουν να συγκεντρώσουν τους περισσότερους βαθμούς έναντι του ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα να στεφθούν παγκόσμιοι πρωταθλητές.

Η Formula 1 είναι ένα ομαδικό και ταυτόχρονα ατομικό σπορ. Προκειμένου να στηθεί ένα μονοθέσιο και να εξελιχθεί καθ' όλη τη διάρκεια της σεζόν, χρειάζονται ο επικεφαλής της ομάδας –ο λεγόμενος CEO– οι επικεφαλής του κάθε τομέα, οι μηχανικοί αλλά και οι χορηγοί, οι οποίοι θα χρηματοδοτήσουν τις προσπάθειες μίας ομάδας, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ανταγωνιστικό μονοθέσιο.

Από την άλλη μεριά όμως, είναι στο χέρι του οδηγού το πώς θα διαχειριστεί τόσο την πίεση που του ασκεί η ομάδα του για επιτυχίες, όσο και τη δική του δίψα για την κατάκτηση του παγκόσμιου τίτλου.

Κέλλυ Λαμπρίδου

Το παν για τους οδηγούς είναι να έχουν καθαρό μυαλό, να κατεβάζουν τον διακόπτη όταν μπαίνουν στο αμάξι και να δίνουν το εκατό τοις εκατό του εαυτού τους, προκειμένου να φέρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Αυτό σκόπευε να κάνει τη φετινή σεζόν και ο Αλμπέρτο Ράμος, ο νεοφερμένος οδηγός στο grid της Formula 1 και περσινός νικητής του παγκόσμιου τίτλου της Formula 2, δηλαδή της μικρότερης κατηγορίας.

Πράγματι, όλα έδειχναν πως θα κατάφερνε να πετύχει τον στόχο του μα... ποιος μπορεί να πάει κόντρα στη μοίρα και στα σχέδια που έχει αυτή για τον κάθε άνθρωπο;

Κεφάλαιο 1

Κάθε αρχή και δύσκολη

«Καλησπέρα σας φίλοι και φίλες της F1 και καλώς Κήρθατε στη Μελβούρνη, όπου σε λίγα λεπτά θα διεξαχθεί ο πρώτος αγώνας της σεζόν», ανακοίνωσε ο εκφωνητής από τα μικρόφωνα τα οποία υπήρχαν διάσπαρτα στην πίστα.

Έριξα μια ματιά γύρω μου: Όλοι οι οδηγοί –συμπεριλαμβανομένου και του ομόσταβλού μου, ο οποίος είχε και την πρώτη role position της σεζόν– ετοιμάζονταν.

«Η φετινή σεζόν φέρνει μερικά νέα πρόσωπα στο paddock –στο μέρος που υπάρχουν οι εγκαταστάσεις των ομάδων– μέσα στο οποίο ανήκει και ο περσινός παγκόσμιος πρωταθλητής της F2, Αλμπέρτο Ράμος. Άραγε θα καταφέρει να νικήσει τον αγώνα ή ακόμη και το φετινό πρωτάθλημα, στην παρθενική του εμφάνιση στο ανώτατο επίπεδο;» συνέχισε.

«Όσο γι' αυτό, να είσαι σίγουρος», μουρμούρισα γεμάτος αυτοπεποίθηση, φορώντας το κράνος μου.

Αν και εχθές δεν ήταν η μέρα μου –καθώς έχασα την role μέσα από τα χέρια μου– σήμερα είχα το προαίσθημα πως θα έπαιρνα τη νίκη και μάλιστα πολύ εύκολα!

Κατευθύνθηκα προς το μονοθέσιό μου και αφού μπήκα μέσα, ένας από τους μηχανικούς μου ξεκίνησε να μου δένει τις ζώνες ενώ εγώ φορούσα τα γάντια μου.

Οι Γερμανοί έδειχναν πίστη σε εμένα, ρίσκαραν ένα ακόμη πρωτάθλημα κατασκευαστών επιλέγοντάς με ως δεύτερο οδηγό τους κι εγώ δεν είχα τη παραμικρή θέληση να τους απογοητεύσω. Ήμουν εδώ για να κερδίσω και οποιοδήποτε άλλο αποτέλεσμα το θεωρούσα αποτυχία.

«Έλεγχος ασυρμάτου, έλεγχος ασυρμάτου», η φωνή του αρχιμηχανικού μου, με έβγαλε από τις σκέψεις μου.

«Όλα εντάξει», απάντησα.

«Σε λίγα λεπτά ξεκινάει ο αγώνας, δείξε μας τι έχεις Αλμπέρτο», με προκάλεσε.

Έσφιξα τη λαβή μου στο τιμόνι.

«Όσο γι' αυτό, να είστε σίγουροι!» ανταπάντησα.

Όπως ήταν το αναμενόμενο –και έπειτα από τον γύρο σχηματισμού– τα πέντε κόκκινα φώτα έσβησαν σηματοδοτώντας την έναρξη του αγώνα και με τη σειρά μου πάτησα το γκάζι κάνοντας την καλύτερη δυνατή εκκίνηση.

Ήταν ο πρώτος μου αγώνας στη μεγάλη κατηγορία. Όφειλα να κάνω τα αδύνατα δυνατά, προκειμένου να κερδίσω αυτόν τον αγώνα αλλά και κάθε άλλον που θα ερχόταν. Έπρεπε να παλεύω κάθε φορά που έτρεχα, μέχρι τον τελικό γύρο, μέχρι την τελευταία στροφή, μέχρι να περάσω την καρό σημαία ως νικητής.

Κάθε άλλο εκτός της πρώτης θέσης, εξάλλου, για μένα ήταν αποτυχία!

Η τελευταία pole position

Βρισκόμασταν στον τελευταίο γύρο, σχεδόν ρόδα με ρόδα με τον ομόσταβλό μου.

Έριξα μια ματιά στον αριστερό μου καθρέφτη και όταν είδα το μονοθέσιό του να βρίσκεται σχεδόν δίπλα στο δικό μου, πάτησα ακόμη περισσότερο –αν αυτό ήταν δυνατό– το γκάζι, παίρνοντας πρώτος την καρό σημαία. Ο ίδιος ακολούθησε κατακτώντας τη δεύτερη θέση στο βάθρο.

«Ναι Αλμπέρτο, ΝΑΙ το έκανες, μόλις πήρες την πρώτη σου νίκη στη Formula 1! Συγχαρητήρια φίλε, καταπληκτική δουλειά!» με συνεχάρη ο μηχανικός μου.

«ΝΑΙ, ΝΑΙ, ΝΑΙ! Σας το είχα πει παιδιά! Σας ευχαριστώ πολύ για όλα, μου δώσατε το καλύτερο μονοθέσιο που θα μπορούσα να ζητήσω, δεν θα μπορούσα παρά να σας το ανταποδώσω! Πάμε για ακόμη περισσότερες νίκες!» φώναξα ενθουσιασμένος στον ασύρματό μου, χαιρετώντας με το χέρι μου τους φιλάθλους οι οποίοι πανηγύριζαν έξαλλα το 1-2 της ομάδας, στις εξέδρες.

Πρώτη νίκη στην καριέρα μου, ως οδηγός της F1· επιτέλους είχε φτάσει αυτή η μέρα!

Ανέβηκα στο μονοθέσιό μου συνεχίζοντας τον πανηγυρισμό της νίκης μου ενώ αμέσως μετά έτρεξα προς το μέρος της ομάδας μου, αγκαλιάζοντάς τους γι' αυτό το δώρο που μου έκαναν. Η σημερινή ημέρα ήταν κάτι το μαγικό.

«Συγχαρητήρια μικρέ, η τύχη του πρωτάρη».

Στράφηκα προς το μέρος του, ελαφρώς νευριασμένος. Δεν ήταν τύχη, ήταν ταλέντο!

«Άλλος είχε την role, άλλος νίκησε στον αγώνα. Εγώ αυτό το ονομάζω ταλέντο, όχι τύχη», απάντησα, σχεδόν γρύλισα.

Ο Ραούλ, άφησε ένα γελάκι. Έδειχνε έκπληκτος.

«Ωπα ήρεμα μικρέ, μια πλάκα έκανα», απάντησε σηκώνοντας τα χέρια του ψηλά, ως ένδειξη παράδοσης.

Ετοιμάστηκα να του απαντήσω, όταν μια νεαρή κοπέλα πλησίασε προς το μέρος μας. Είχε ξανθά μαλλιά, ήταν ντυμένη με ένα απλό τζιν και ένα εξίσου απλό, λευκό κοντομάνικο και από τον λαιμό της υπήρχε περασμένο ένα ταμπελάκι το οποίο υποδείκνυε πως ήταν δημοσιογράφος.

«Αλμπέρτο, είσαι ο νικητής του σημερινού grand prix μόλις στην πρώτη σου εμφάνιση στην Formula 1. Πώς νιώθεις γι' αυτό;»

Της έριξα μία σύντομη, διερευνητική ματιά. Πότε είχαν αλλάξει δημοσιογράφος;

Έβγαλα το κράνος μου, πριν της απαντήσω.

«Είχα το καλύτερο μονοθέσιο και την καλύτερη ομάδα και τα εκμεταλλεύτηκα στο έπακρο. Το 1-2 είναι ο ιδανικός τρόπος για να αρχίσει η σεζόν. Όσο για το πώς νιώθω... Απλώς δεν έχω λόγια. Ήμουν σίγουρος πως θα νικήσω αλλά το να το βιώνω είναι απλά η πραγματοποίηση ενός ονείρου που είχα από μικρό παιδί», απάντησα χαρούμενος.

Το βλέμμα μου, παρ' όλα αυτά, ήταν ψυχρό καθώς συνέχιζα να την παρακολουθώ.

Η νεαρή δημοσιογράφος, έδειχνε να διστάζει για λίγο. Λογικό, δεν βρισκόταν και στο πιο φιλικό περιβάλλον του κόσμου, πόσο μάλλον για μία γυναίκα.

Η τελευταία pole position

«Ευχόμαστε καλή συνέχεια για το υπόλοιπο της σεζόν», ευχήθηκε εν τέλει.

«Σας ευχαριστούμε, να είστε σίγουροι πως θα την έχουμε».

«Και ...κατ», ακούστηκε η φωνή του συναδέλφου της.

Αδιαφορώντας για το τι θα ακολουθούσε και με το μυαλό μου να είναι ήδη στο βάθρο, έστρεψα την πλάτη μου προκειμένου να φύγω όταν άκουσα τη φωνή της.

«Νομίζω πως με τη συμπεριφορά σου, θα φας το κεφάλι σου. Κρίμα γιατί είσαι πάρα πολύ καλός οδηγός».

Γύρισα προς το μέρος της, πιο νευριασμένος από ποτέ. Πώς τολμούσε να μιλάει έτσι για εμένα; Είχε ιδέα για το ποιος ήμουν και για ποιους αγωνιζόμουν;

«Νομίζω πως δεν ζήτησα τη γνώμη σου για εμένα. Εκτός αυτού, όπως εγώ δεν σχολίασα το πώς έφτασες ως εδώ, έτσι κι εσύ δεν θα ήθελα να σχολιάζεις τον χαρακτήρα μου!»

Με κοίταξε νευρικά.

«Συγγνώμη, δεν το είπα για να σε θίξω. Και σχετικά με το τελευταίο σχόλιο, τι εννοείς; Πες ξεκάθαρα ό,τι είναι να πεις».

Έκανα ένα βήμα προς το μέρος της. Θα της έδειχνα από νωρίς ποιος έπρεπε να μιλάει και ποιος όχι.

«Δεσποινίς, όπως προείπα, εγώ δεν σχολίασα πως ο μόνος λόγος που βρίσκεστε εδώ αυτή τη στιγμή είναι το κορμί σας και τίποτε άλλο. Επομένως τα σχόλια για τη συμπεριφορά μου κομμένα όσο είναι νωρίς», τόνισα χαμηλόφωνα έτσι ώστε να μην μας ακούσουν οι άλλοι.

Τα μαύρα μάτια της γούρλωσαν στο άκουσμα των λέξεών μου αλλά αντί να χαμηλώσει το κεφάλι της και να φύγει

σιωπηλή και ταπεινωμένη, έκανε κάτι εντελώς απρόσμενο:
Με χαστούκισε!

Έπιασα το μάγουλό μου σοκαρισμένος και πονεμένος
ταυτόχρονα.

«Για πρωταθλητής είσαι πολύ μαλάκας αγόρι μου!» φώναξε εξοργισμένη.

Με γρήγορα βήματα εξαφανίστηκε από μπροστά μου, γεμάτη οργή, σε αντίθεση με εμένα όπου παρέμενα παγωμένος στη θέση μου, τρίβοντας το πονεμένο μάγουλό μου. Η σκηνή, έπαιζε κατ' επανάληψη στο μυαλό μου...

Τι στο διάολο τόλμησε να κάνει!;

